43

bare hoc ēē ipossibile scȝ nos nō exaudiri a xp̄o ⁊ be. ꝟgine. qꝛ iesus xp̄s ē pater ⁊ frater nr̄. ⁊ ꝟgo gloriosa soror ⁊ mr̄. p̄mū nitit̄ ꝓbare ex homel̄. q̄ dt be. Gre. sup hoc euāgeliū Liber gn̄atōis ⁊c. Ip̄e em̄ ē factor ⁊ pr̄ oim̄ in se credentiū. ſȝ qꝛ nos in eū credim᷒. igit̄ pr̄ nr̄ ē Idc̄ptȝ Math. vi. qn̄ discipuli ignorātes q̄d deberēt orare Jesus dixit. pr̄ nr̄ orabit̄ꝫ Itē alibi in euā. dr̄. ꝯcessit nob inuocantib̄ orādo vocare patrē Scd̄m sic ꝓbat. qꝛ iesus ē fili᷒ dei. ⁊ de᷒ ē pr̄. ⁊ nos filij eius. ⁊ ḡ xp̄s frater nr̄ ē Maior tenet ex ꝟitate fidei Minor pȝ ex orōe dn̄ica quā ponit euāgelista matheus. pr̄ nr̄ q̄ es in celis Deiī ꝓbat ꝙ be. ꝟgo sit mr̄ ⁊ soror nr̄a Et p̄mo ꝙ mr̄. qꝛ genuit xp̄m fratrē nostꝝ. q̄re mr̄ toti᷒ eccie nūcupat̄ Etiā ip̄a ē soror nr̄a. qꝛ ē filia dei cui᷒ nos filij sum᷒ Qꝫ aūt sit filia pȝ p̱ ꝓphetā dicentē Audi filia ⁊ vide. si ḡ be. virgo est mater ⁊ soror nr̄a. rōnabile est ꝙ intercedat ꝓ nobis. ⁊ etiam ip̄am diligenter implorabimus

l Laudes crucis attollamus nos q̄ crucis exultamus speciali gloria.

Hoc ē aliud cāticū in honorē scē̄ crucis cōpositū Et diuidit̄ in tres ptes In p̄ma tāgit dignitatē scē̄ crucis. in scd̄a cōmēdat scām crucē typice q̄tū ad figurā ei᷒. in tercia dirigit petitōes ad scām crucē. scd̄a ibi. hec ē scala. tercia ibi. o crux lignū ⁊c. Prima adhuc i duas diuidit̄ ptes. p̄mo hortat̄ nos ad laudē scē crucis simpl̄r. scd̄o facit hoc cū salutatōe. scd̄a ibi serui cruc̄ꝫ ⁊c. dt p° sic (Nos) xp̄iani (attollam᷒). i. eleuem᷒ (laudes crucis) scȝ scē (q̄ exultam᷒). i. gaudem᷒ (spēali glīa). i. de sp̄uali glīa crucis.

Dulce melos tangat celos. dulce lignum dulci dignū credimus melodia.

Cōstrue (dulce melos). i. dulcis cant᷒ (tāgat celos) scȝ penetrādo ipsos ⁊ ad aures dei ꝑueniēdo. qꝛ nos (credim᷒. dulce lignū) scȝ scē̄ crucis scȝ esse (dignū. dulci melodia) id est cantu suaui

Uoci vita nō discordet. dum vox vitam non remordet. dulcis est symphonia.

Cōstrue (vita). i. opatio nr̄a (nō discordet). i. ꝯriet̄. ſȝ poti᷒ ꝯcordet (voci) scȝ nr̄e q̄ laudam᷒ scām crucē (dū vox) scȝ cant᷒ vel orōis (nō remordet). i. redarguit (vitam) ⁊ si hoc nob fuerit (ē dulcis symphonia). i. dulcis vocal̄ ꝯcordia Notandū. scā crux dupl̄r cōmēdat̄ seu cognoscit̄ scȝ q̄tū ad eius materiale ⁊ etiā formale ⁊ vtraqȝ cognitio plena refulget miracul̄. vn̄ q̄tū ad ei᷒ materiale adhuc dupl̄r cognoscit̄. scȝ in dispōne ⁊ effectu In dispōne. legim᷒ em̄ in passionali ꝙ cū adā moritur᷒ eēt misit filiū suū ad angelū custodē ꝑadisi vt daret ei lignū scie boni ⁊ mali in quo peccasset. ⁊ angel᷒ dedit sibi ramū. cū em̄ fili᷒ portasset ramū vsqȝ ad modicā distantiā a p̄re. pr̄ ei᷒ mortu᷒ erat. ⁊ cū venisset ⁊ eū mortuū īuenissȝ plātauit ramū sup sepulcrū patris ei᷒. ⁊ trāsact̄ꝫ mult̄ꝫ tp̄ib᷒ cū Salomō edificaret tēplū dn̄i abscisa fuit arbor illa ſȝ nō potuit ad aliquā ptē tēpli applicari. iō posita in transitum sup flumē. postmodū venit regina de saba

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-823/0085
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG